

Llei de Transitorietat: un cop d'ull (1a part)

written by Redacció Unilateral | 29 d'agost de 2017

Tal com es va anunciar, ahir es presentà el text de la futura **Llei de Transitorietat jurídica i fundacional de la república** (LTR a partir d'ara), la norma clau que guiarà el destí de Catalunya des del moment posterior a la victòria referendària de la Independència de l'1-0, fins a l'aprovació de la nova Constitució de la República Catalana. És una iniciativa dels dos grups parlamentaris independentistes, **Junts pel Sí** i la **CUP**, i dels partits polítics que els donen suport.

Aquesta Llei i l'anomenada **Llei del Referèndum**, seran aprovades pel Parlament de Catalunya, al llarg de la primera setmana de març, previsiblement en el ple que es farà els dies 6 i 7 de setembre, tot i que no es descarta, també, l'aprovació via decret-llei.

A continuació, fem un resum succint de l'articulat de la llei en qüestió.

No és una Constitució

Cal tenir molt clar, abans d'entrar en la seva anàlisi, que **no es tracta** de cap de les maneres, de la **Constitució de la República de Catalunya**, sinó d'una norma temporal que guiarà el procés de transició entre la desconexió amb Espanya i la finalització del procés constituent.

En situació de normalitat, aquest procés, no hauria de perllongar-se més de 12 o 24 mesos, podent-se però reduir-se si es considerés imprescindible o urgent, mai, però, allargar-se.

Cal recordar que el mateix President de la Generalitat, **Carles**

Puigdemont, s'ha mostrat partidari d'una transició curta, entre altres raons perquè dóna el màxim de seguretat i protecció als ciutadans i a l'economia.

La Constitució catalana s'aprovarà després del procés constituent, el qual tindrà el moment cabdal, si es compleix el full de ruta, el mes de **març del 2018**, quan es faran les **eleccions constituents**, que escolliran el Parlament que l'elaborarà. Lògicament, aquesta aprovació es farà **via referendària**, en una data encara no establerta, però que podria ser cap a la tardor, és a dir, els mesos de setembre o octubre del 2018.

Un cop aprovada, si s'escau, la Constitució, caldrà celebrar **eleccions presidencials** (si s'opta per una república presidencialista) i **legislatives**.

En el cas que Catalunya hagués optat per una república parlamentària, llavors el cap de l'estat seria escollit pel parlament posteriorment a les legislatives. Això seria cap a finals del 2018.

Si, per contra, hi ha un sistema presidencialista, les eleccions presidencials es podrien fer de forma simultània amb les legislatives, o amb uns dies o setmanes de diferència, entre l'una i l'altra.

Finalment, cap a la primavera del 2019 se celebraran les **eleccions locals i europees**. En aquestes, s'haurien d'escollir entre 17 i 18 eurodiputats catalans, un fet que millorarà ostensiblement la presència de Catalunya a Brussel·les, respecte al moment actual.

Finalment, resulta obvi que el contingut de la LTR no té perquè ser el que figuri a la constitució de la Catalunya independent, perquè responen a correlacions de forces parlamentàries ben diferents.

7 títols, 89 articles i 3 disposicions finals

La LTR, es compon de 7 títols, 89 articles i 3 disposicions finals. En total, unes 42 pàgines.

Com tota llei conté també una **exposició de motius**, on dóna compte de les raons que en justifiquen l'aprovació. Pels legisladors de la LTR, dos són els motius que expliquen la seva existència.

El primer *“donar forma jurídica, de manera transitòria, als elements constitutius bàsics del nou Estat per tal que de forma immediata pugui començar a funcionar amb la màxima eficàcia i, al mateix temps, cal regular el trànsit de l'ordenament jurídic vigent al qual ha d'anar creant la República, tot garantint que no es produiran buits legals, que la transició es farà de manera ordenada i gradual i amb plena seguretat jurídica; assegurant, en suma, que des de l'inici el nou Estat estarà sotmès al Dret; que en tot moment serà un Estat de Dret.”*

El segon, *“regular els elements constitutius bàsics i la transició d'ordenaments de manera que la llibertat del futur poder constituent no resulti condicionada per decisions preses en aquesta etapa transitòria”*.

Com es pot veure, la llei ha de fer un equilibri entre el manteniment de la continuïtat legal –tot evitant els buits legals i la desprotecció de drets–, i alhora ha d'evitar que el període transitori condicioni les decisions del poder constituent, que per definició ha de ser sobirà. Així, considera que *“el criteri que presideix i guia tota la regulació de la Llei és el d'assegurar la màxima continuïtat possible a la regulació existent, introduint-hi només les novetats indispensables per tal que la nova República pugui actuar com a tal amb plena capacitat i inaplicat d'entrada les regulacions de l'ordenament jurídic anterior que contravenen de manera clara i frontal els principis generals en els quals s'assenta la República.”*

Pel que fa als Títols en què es divideix la Llei, són els següents: Títol I. Disposicions generals, territori i nacionalitat; Títol II. Successió d'ordenaments d'administracions; Títol III. Drets i deures; Títol IV. Sistema institucional; Títol V. Poder judicial i administració de justícia; Títol VI. Finances; Títol VII. Procés constituent. A l'anàlisi de tots ells dedicarem propers articles al llarg d'aquesta setmana.